

IK WIL DAT ER LICHT IS!

Wat te doen als het liefdeloze op je afkomt?

Lilian Ferru

IK WIL DAT ER LICHT IS!

© Lilian Ferru, augustus 2026

Grafisch ontwerp cover:

Martien Kooy, mk-design-it.nl

Dit is een uitgave van:

Uitgeverij de Vrijheid

Uitgeverijdevrijheid.nl

Ook verschenen van Lilian Ferru:

'Jij bent een Wonder' (niet meer verkrijgbaar)

'Liefde kijkt naar Liefde'

'Eén met de Bron'

'Aanraking' (korte roman)

'Leven met het Licht aan'

'Voorbij de Horizon'

'Licht op genezing.'

'Laten we dansen'

'De man die uit zijn hersenen zakte'

'Voorbij alle verhalen'

'Moederliefde, het sprookje doorzien'

'Avonturen in Vlissingen'

ISBN: 9789083701530

Nur code: 728

Uitgeverijdevrijheid.nl

Voor Paul

*Eén met de Bron en niets anders!
Voor altijd in mijn hart, schatje.*

Disclaimer

*Vanwege de privacy zijn de meeste namen gefingeerd.
Het prettige van gefingeerde namen, is dat je meer vrijuit kan spreken. De naam van Sjakie, is voor de derde keer veranderd.
Ken jij een Sjakie? Of zijn advocaat, Guus Wulff?
Hoewel dit een autobiografie is, is het allemaal verzonnen.*

Ik schrijf dit boek voor het algemeen belang en vertel over wat ik meemaak in een havenstadje als Vlissingen, terwijl ik ook vaker in Heerlen ben. Dit verhaal heeft al een voorgeschiedenis, dat te lezen is in: 'Avonturen in Vlissingen'.

Dit boek is weliswaar een vervolg, maar ook een verhaal apart, dat begint in november 2025. De kern gaat over de keuze tussen vrede en strijd en in hoeverre je kiest voor het licht of het koesteren van grieven. Hoe houden we ons staande in een wereld van aanval, intimidatie en vijandigheid? Ik vertel louter wat er plaatsvindt en hoe ik er, vanuit mijn spirituele achtergrond, mee omga. Dat wat mijn man Paul me heeft geleerd: 'Eén met de Bron en niets anders!'

*Om herkenning van personen te voorkomen, heb ik de beschrijving van uiterlijke kenmerken, geloof, leeftijd etc, achterwege gelaten. Ik beroep me op het recht van vrije meningsuiting en persvrijheid. Als medeoprichter van Uitgeverij de Vrijheid, ben alleen ik verantwoordelijk voor de inhoud.
De uitgeverij in z'n geheel, is niet aansprakelijk voor de vrije meningsuiting van welke auteur dan ook en is daarom niet bevoegd om de inhoud van een boek te veranderen.
Dit druist tegen het auteursrecht in.*

IK WIL DAT ER LICHT!

*Vandaag staan we stil bij de wil die jij deelt met God.
Dit is niet hetzelfde als de ijdele wensen van het ego waaruit
het duister voortkomt en het niets.*

*De wil die jij deelt met God heeft alle scheppingskracht in
zich. De ijdele wensen van het ego worden niet gedeeld en
missen daardoor alle kracht. Zijn wensen zijn niet loos in die
zin dat ze een wereld van illusies kunnen maken, waarin jij
heel sterk geloven kunt.*

*Maar ze zijn inderdaad loos waar het om schepping gaat.
Ze maken niets wat werkelijk is.*

*Les 73
Een Cursus in Wonderen*

Het wordt een zonnige dag

Zaterdag 8 november 2025

‘Vandaag wordt het een zonnige dag, met hier en daar bewolking.’ Het is alsof iemand naast mijn bed het weerbericht in mijn oor schreeuwt. Het is een radio, die keihard in de winkel, in het benedenpand, aanstaat. Als ik Arabisch of Pools zou verstaan, dan had ik je kunnen vertellen wat men dáár tegen elkaar zegt. Het is een en al geschreeuw van werknemers onderling, wat, naar ik veronderstel, een normaal gesprek is.

Vriendin Ineke en ik huren sinds tweeëneenhalf jaar het bovenste deel van een oud gebouw in Vlissingen, dat ooit, in 1930, een bank was. Als we onze intrek nemen, ben ik nog maar net weduwe na een huwelijk van dertig jaar met Paul. Zowel Ineke als ik zijn intens verdrietig om het gemis van Paul, maar ook blij met het pand, vlakbij de zee.

Ik hou enorm veel van de zee, om bij het water te zijn, de golven, de zonsondergang, de voorbijvarende schepen.

Ineke en ik zijn verliefd op deze woning, die we het Bronhuis hebben genoemd. Er is hard gewerkt om de woning op te knappen. We troffen een verwaarloosd huis aan, uitgeleefd, met lekkages en de nodige gebreken. Daarnaast is het gehorig en niet geïsoleerd. Omdat het benedenpand zolang leeg heeft gestaan, hoorden we zelden iets. Nu, sinds kort, dus wel.

Het is alsof er niet eens een plafond tussen zit.

Alles is eraan gedaan om onze woning bewoonbaar te maken. Dat is gelukt. John, de huisbaas, wil het verkopen en weet dat hij toch iets zal moeten investeren. In het benedenpand komt een pomp om het grondwater af te voeren.

In onze woning, een nieuwe boiler en nieuwe toiletten.

Ook het achterstallige onderhoud en de lekkages zijn aangepakt, al was dat vaak na lang aandringen van ons. Het heeft lang geduurd, maar eindelijk is er iemand die de winkel koopt.

Hiermee verandert alles. Of nou ja, alles. Het was al niet leuk meer met John, maar sinds de komst van Sjakie, wordt het alleen maar erger.

Stel je voor, je zit op de voorste rij bij een toneelvoorstelling. De vier hoofdrolspelers zijn John Tilia, (de verhuurder), Sjakie Bruis, (de nieuwe eigenaar) en Ineke en ik, (de huurders). Dan zijn er nog bijrollen, zoals Tako, de rechterhand van John. Markuz, de ambtenaar bij de gemeente, die de vergunningen beoordeelt. Marisa die over de 'Wet goed verhuurschap' gaat. Dan is er nog Daan, de achterbuurman. En Guus Wulff, de advocaat van Sjakie. Zowel John als Sjakie willen het liefst dat we vertrekken. Zo kan Sjakie zijn gang gaan en John het pand gemakkelijker verkopen. Ons huis is eindelijk klaar en dan is er het gedoe, niet alleen over de bouwplannen van Sjakie, op ons terras, maar ook over het boek: 'Avonturen in Vlissingen.'

Waar het om gaat is, dat Sjakie in de winkel drie appartementen wil realiseren, met elk twee bewoners. Het moet een soort luxe hotel worden, waar je tijdelijk kunt wonen en ontzorgd wordt. Hij wil de hele achterwand slopen, zodat er glas komt. Niet overal is er daglicht. Hij meent dat op te lossen door lichtkoepels op ons terras te plaatsen. De toekomstige bewoners hebben natuurlijk ook ventilatie nodig. Dat moet ook op ons terras. Ik ga het nog vertellen.

Het Bronhuis

Ik had er een jaar voor nodig om te bevatten dat we de sleutel hebben van deze woning. Aan de buitenkant zie je gewoon een deur. Niemand vermoedt wat daar achter is.

Je komt in een klein halletje, waar ook de meterkast staat, die is gekoppeld aan beide panden. Dan is er een tussendeur, een steile trap, een serre en dan een dakterras. Iedereen die op bezoek komt, is verbaasd en dát in het centrum van de stad.

Maar dat is nog niet alles. Er zijn drie etages, twee badkamers en omdat we de zolder hebben opgeknapt, kunnen er vrienden logeren. Er is een open haardje en een ligbad.

We hebben alles ingericht in de sfeer van dit historisch gebouw. Alles wit, met oude ornamenten, grappige details, een schattig antiek bankje, unieke kastjes, een barretje, zachte kussens, wollen plaids, kaarsen, bloemen, orchideeën.

We zijn heel wat kringloopwinkels en markten afgestruind.

Alles is volmaakt.

En dan het terras, waar we tegen de top aankijken van een enorme, prachtige boom. Het eerste wat we deden, was houten vlonders op het bitumen leggen. We vroegen aan John of hij mee wilde investeren, daar kwam een duidelijk 'neen' op.

Er staat een grote verweerde tafel, die omringd is door bloembakken met hortensia's en oleander en grote potten met olijfboompjes. Er hangen netten zodat de katjes niet kunnen wegglopen, met lampjes eraan. Ineke heeft eigenhandig een overkapping gemaakt. Dat was een hele klus, omdat er geen grond is waar je palen in kan slaan. Soms kan het hard waaien. Ze heeft een constructie bedacht en is er eindeloos mee bezig geweest. Tot nu toe heeft de overkapping elke storm doorstaan. Een meesterwerk! Zo kunnen we ook als het regent buiten zitten en genieten van de sterren en de vogels.